

[Henning Rasmussen]

bremningen kunne gennemføres. Det var, før man valgte den fremgangsmåde at tage æren for de statslige besparelser og overlade ansvaret for det grove arbejde til kommuner og amtskommuner. Man rettede sig efter henstillingen, fordi den var fornuftig, den var realistisk, den kunne overholdes. Og man hjalp med at få den overholdt.

Agerschou (SF):

Som det fremgår af tillægsbetænkningen, har SF og Socialdemokratiet med tilslutning fra VS stillet en række ændringsforslag vedrørende kommunernes økonomi.

Det er ikke, fordi vi regner med at få dem vedtaget. På et eller andet tidspunkt i forløbet havde jeg nok håbet, at det var gået op også for de Radikale, hvilke uansvarlige konsekvenser indenrigsministerens indgreb ville få. Men de Radikale har valgt at være både døve og blinde, når kommuner, amtskommuner og personalegrupper skriftligt og mundtligt har forsøgt at orientere kommunaludvalgets medlemmer om, hvad det var, der var ved at foregå.

Det lykkedes altså ikke trods en omfattende dokumentation for, hvilke blodige nedskæringer der ville blive konsekvensen af indgrebet. Det lykkedes ikke at rokke ved de Radikale. De øvrige borgerlige partier var der ingen der gjorde sig illusion om at kunne bevæge.

Der er ingen tvivl om, at dette indgreb vil have en lang række meget negative konsekvenser for de grupper i befolkningen, der er afhængige af den indsats, kommuner og amtskommuner gør.

Jeg har ligesom hr. Svend Heiselberg lagt mærke til, at der i går var et regeringsorgan, der gjorde sig til talsmand for, at det drejede sig om amtsligt klynkeri. Jeg tror, det hænger sammen med, at Det Fri Aktuelt er blevet så frit, at det også befrier sig for kendsgerningerne.

Ændringsforslagene bliver altså ikke vedtaget, men de udgør det samlede bud fra SF og Socialdemokratiet på, hvad der i den første fase vil ske med kommunernes økonomi under det kommende arbejderflertal. Konkret betyder det, at alle økonomiske straffeforanstaltninger vil blive fjernet, at loftet over amtskommunernes udskrivningsprocent ligeledes fjernes, og at amtskommunerne ikke

vil komme ud for en bloktilskudsbesparelse i 1988.

Desuden mener vi, at primærkommunerne bør have yderligere 500 mill. kr. i kompensation for de merudgifter, kommunerne har fået på grund af lovændringer.

Endelig vil der i 1988 blive ydet et statstilskud på 75 mill. kr. til kommunernes og amtskommunernes indsats i forbindelse med sygdommen AIDS, et tilskud, der efter vores opfattelse også skal ydes i de følgende år.

I forbindelse med lige præcis dette ændringsforslag har flertalspartierne, de Konservative, Venstre, de Radikale og Kristeligt Folkeparti, en bemærkning i deres betænkningssbidrag, som er noget af det mest uforvarlige og uforstandige, jeg nogen sinde har læst i en folketingsbetænkning, og det siger faktisk ikke så lidt.

Hr. Lenger har på udmærket vis gennemgået, hvor uforstandigt og hvor fantastisk det er, at man kan finde på at skrive sådan noget om præcis det ændringsforslag. Nu har vi både under den tidligere indenrigsminister og den nuværende indenrigsminister brugt en stor del af vores tid på at vente, vente og atter vente, og det lader til, at regeringens kurs i forbindelse med sygdommen AIDS er, at vi stadig væk skal gå og vente. Det synes vi ikke er særlig acceptabelt.

Som sagt er ændringsforslagene fra Socialdemokratiet og SF et samlet bud på, hvordan det kommende arbejderflertal i første fase vil behandle kommunernes økonomi, og samtidig udtrykker vores fælles betænkningssbidrag, hvordan vi mener at samarbejdet mellem det kommende arbejderflertal i Folketinget og kommunerne skal foregå. Det vil bl.a. komme til at foregå på en måde, der respekterer det lokale selvstyre. Vi mener, at den statscentralistiske måde, den planøkonomiske måde, den borgerlige regering har oprådt på i forhold til kommunerne, udelukkende er af det onde.

Ændringsforslagene betragter vi altså som en melding til befolkningen, en melding til kommunerne, og fra SFs side vil vi opfordre til, at kommunerne i september udarbejder to budgetter: et budget, der viser, hvordan forholdene tager sig ud, når man udarbejder et budget med den borgerlige regerings indgreb, og et budget, der viser, hvordan tingene vil se ud under et arbejderflertal.